

Sevgili öğrenciler,

Bu hafta iki ayrı etkinliğimiz var. Öncelikle bir okuma parçamız var, daha sonra ise bir türkümüz ve hikâyesi... Kolay gelsin...

BİLGİN İLE KAYIKÇI

Kendini beğenmiş bir gramer (dilbilgisi) bilgini, genişçe bir nehirden karşıya geçmek için bir kayık kiraladı ve gururla oturdu yerine.

Kayıkçı, olgun ve alçak gönüllü bir insandı. Hiç ses çıkarmadan küreklere asılıyor, yolcusunu sağ salim karşıya geçirmek ve üç beş kuruş kazanmak istiyordu.

Denizin orta yerine geldikleri sırada Bilgin küçümser bir eda içinde sordu:

-Sen hiç gramer okudun mu? Dil biliminden anlar mısın?

Kayıkçı:

-"Hayır, efendim" dedi, "ben cahil bir kayıkçıyım, dediğiniz şeylerden hiç anlamam."

-"Vah vah" dedi Bilgin, "ömrünün dörtte biri boşa geçmiş! Peki, sen yabancı dil bilir misin?" diye sordu. Kayıkçı yine "hayır" deyince bilgin "ömrünün dörtte biri daha boşa geçmiş" dedi alaycı bir tavrıyla.

Biraz sonra yine bilgin *"Sen fizik, kimya, matematik, coğrafya da bilmiyorsundur"* deyince kayıkçı mahzun bir şekilde başını iki yana salladı. Ve bilgin alaycı tavrını kahkaha ile süsleyerek *"desene ömrünün dörtte üçü boşa geçmiş"*

Böyle bir süre *ilerledikten* sonra rüzgâr şiddetini artırmaya, dalgalar büyümeye başladı. Denizde fırtına çıkmış, Bilgin korkmaya başlamıştı. Kayıkçı olağanüstü bir güçle kurtulmaya, sağ salim karşı kıyıya geçmeye çalışıyordu. Gördü ki artık kurtuluş ümidi yok, Bilgine dönüp sordu:

-Efendim, yüzme bilir misiniz?

Bilgin: *"Ne yazık ki bilmiyorum"* diye inledi.

O zaman kayıkçı:

-Vah vah dedi, şimdi ömrünün hepsi boşa gidecek! Keşke tüm bu ilimleri bileceğinize benim gibi yüzme bilseydiniz de canınızı kurtarsaydınız...

A) Parçada (Metinde) geçen kelimelerin anlamlarını yazın.

1. Bilgin :
2. Mahzun :
3. Sağ salim :
4. Nehir :
5. Cahil:

B) Parçadan ne ders çıkardınız?

TÜRKÜLERİMİZ VE HİKAYELERİ

Sevgili öğrenciler,

Aşağıdaki türkümüzün hikâyesini okuyunuz. Bağlantıyı tıklayarak veya karekodu okutarak türkü ile ilgili etkinliği yapınız.

HASTANE ÖNÜNDE İNCİR AĞACI

Komşu kızı ile beşik kertmesi olan Yozgatlı bir genç askerde verem hastalığına tutulur. Hava değişimi olarak Yozgat'a gelir. Kız tarafı gencin hastalığını öğrenir, kızlarını genç ile görüştürmezler. Genç mum gibi erimeye başlar. Gencin ailesi çok üzgündür. Kız tarafına yalvarır, yakarır, adam gönderirler hiç değilse uzaktan olsun birbirlerini görsünler diye ama olmaz...

Kız tarafı şart koşar, tedavi olsun bakalım derler. Genç o gece İstanbul'a, rapor aldığı hastaneye tedavi olmak için yola çıkar. O zamanlar ince hastalık diye bilinen verem aslında çaresiz bir hastalıktır. Genç hastanede uzun süre yatar. Hastalığı gün geçtikçe ağırlaşır. Göz önünde, gönlünde nişanlısı, anası, ailesi dolaşır. Gözü hastane önündeki incir ağacına takılarak zor güç titreyen elleriyle bu beyitleri yazar. Bir ay geçmeden ölüm haberi gelir. Yazıp şapkasının içine koyduğu bu beyitleri eşyalarıyla birlikte ailesine teslim edilir.

Ağıt üzerine bu türkü derlenmiştir. Gencin yoksul ailesi cenazeyi memleketlerine getiremezler. Gencin mezarı İstanbul'dadır.

<https://learningapps.org/display?v=pirpewezk20>

